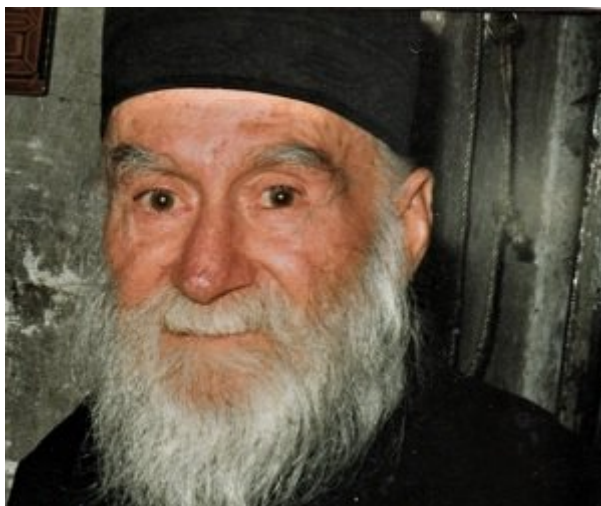
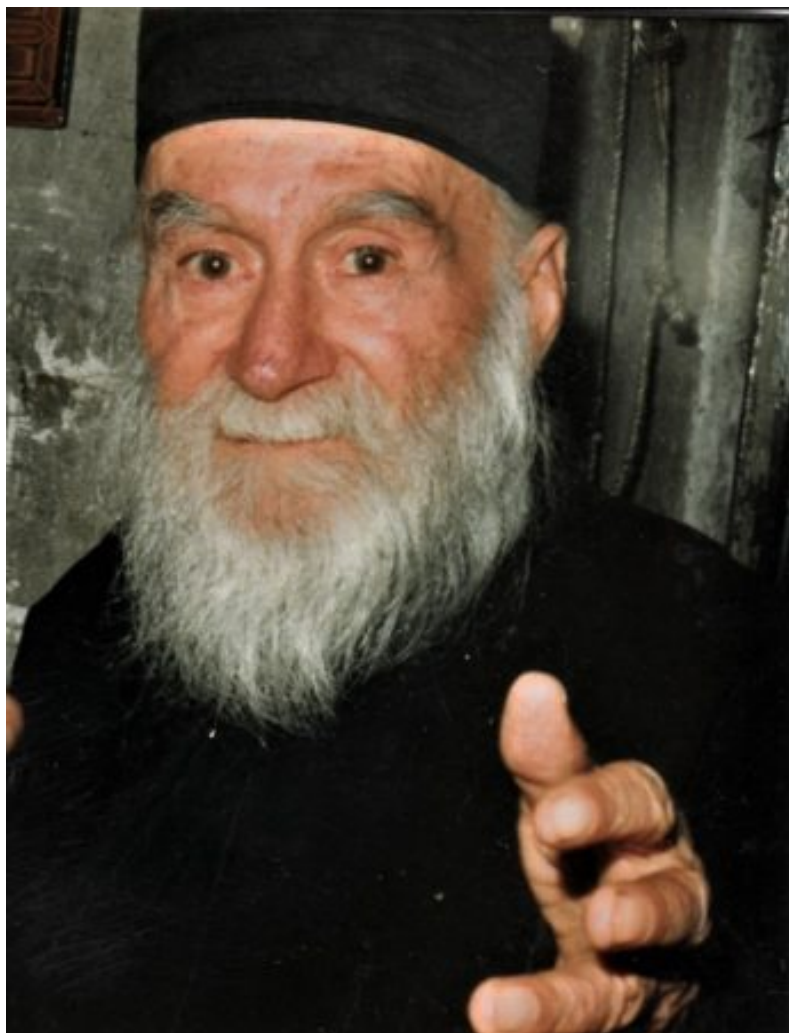

22 Ιανουαρίου 2021

Γέροντας Βησσαρίων Αγαθωνίτης, Έμμετρη απόδοση σκηνών της βιοτής και της φανέρωσης της αγιότητας του!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Γέροντας Βησσαρίων Αγαθωνίτης (1908-1991).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Αγάπησε τον άνθρωπο, το πλάσμα του Θεού
και τη ζωή του έθεσε στη χρεία του φτωχού.

Και μια ζωή ολόκληρη μέσα στην κοινωνία,
άσκησε, ασταμάτητα, σεμνή διακονία.

Έτσι ο Θεός, τον βράβευσε με την αθανασία
και στο κορμί του χάρισε την άγια αφθαρσία.

Κάποιοι πιστοί, τον Γέροντα, τον είδαν ν' ανασαίνει
και το ευαγγέλιο μαζί ν' ανεβοκατεβαίνει!

Άλλοι, ν' ανασηκώνεται στη λάρνακά του μέσα,
ακόμα κι έξω απ' αυτή, τον είδε η Βανέσσα.

Το άφθαρτο σκήνωμα του Γέροντα Βησσαρίωνα Αγαθωνίτη.

Σε όνειρο που ευλόγησε μια νύχτα να τον δω,
φοβήθηκα και τρόμαξα μ' αυτό που θα σας πω.

Ήμασταν με τον Γέροντα, κάπου προς τα Λουτρά,*
αυτός μέσα στό φέρετρο κι εγώ εκεί κοντά.

Ήμουν πολύ χαρούμενος που είχα την τιμή
ολοζώντανος, στο φέρετρο, να μου φανερωθεί.

Πιάσαμε, «ζωντανοί» κι οι δυό, πνευματική κουβέντα,
κάτω απ' τον ίσκιο, πούριχναν επάνω μας τα δένδρα.

Και κει που κουβεντιάζαμε πέρασε μιά παρέα,
λουλούδια του πάρκου κοίταζε, που μύριζαν ωραία.

Ένας, με βλέμμα αυστηρό, φώναξε προς εμάς:
«Έξω απ' τον τάφο, φίλε μου, ακόμα τον κρατάς;

Πάω να καλέσω γρήγορα να 'ρθεί η αστυνομία
για να τελειώνει σήμερα αυτή η παρανομία».

Είδα, τότε, τον Γέροντα να υψώνει το κορμί
και την αγία του μορφή να γίνεται αυστηρή.

Στράφηκε πρὸς τον άσεβη που έβριζε ακόμα,

και μια φωτιά, σαν φλόγιστρο, έβγαλε απ' το στόμα.

Φωτιά πούπεφτε πάνω του, με ένταση πολλή
κι εκείνος έτρεχε τρελά για να προστατευθεί.

Άκουσα απ' το στόμα του να λέγει δυνατά
με μιά φωνή που έφτανε πάρα πολύ μακριά.

«Ακόμα με αμφισβητείς; Τι άλλο θες να δεις;
Τι πρέπει ακόμα να συμβεί, εσύ για να πεισθείς»;

Τον νέο αυτόν τον γνώριζα, τον είχα ξαναδεί,
πούκανε προς τον Άγιο αυτή την προσβολή.

Τον βρήκα και του μίλησα, τούπα το όνειρό μου,
συνέστησα μετάνοια μ' όλο τον σεβασμό μου.

Τούπα να πάει στη λάρνακα, σεμνά να γονατίσει
και ταπεινά με συντριβή, συγγνώμη να ζητήσει.

Κι άλλον που δεν προσκύνησε, και τούλεγε τα τόσα,
μια σφήκα τον ετσίμπησε στη βλάσφημη τη γλώσσα.

Μόνος του, τ' ομολόγησε, σαν ήρθε στη μονή
και ζήτησε επίμονα το σκήνωμα να ιδεί.

Σ' ένα ζευγάρι άτεκνο πούρθε να προσκυνήσει
κι απ' το μεγάλο Γέροντα παιδάκι να ζητήσει,

ο Όσιος εχάρισε ένα γλυκό αγοράκι
και γέμισε από χαρά το άδειό τους σπιτάκι.

Κι αυτό που δείχνει φανερά τη χάρη τη δική Του,
είναι ότι το γέννησαν τη μέρα της γιορτής Του!

Τη μέρα αυτή, να μην μπορεί κανείς ν' αμφισβητήσει
πως ο Άγιος τους έδωσε αυτό πούχαν ζητήσει.

Εδώ, στη μονή, το βάπτισαν και τόπαν Βησσαρίων
κι όλοι μαζί θαυμάσαμε τα έργα των Αγίων!

* Τα Λουτρά Υπάτης με τα θαυματουργά ιαματικά τους νερά.

Απόσπασμα από το βιβλίο του † Αρχιμ. Δαμασκηνού Θ. Ζαχαράκη, Ηγουμένου της Ιεράς Μονής Αγάθωνος, «Το Ευαγγέλιο του Γέροντα Βησσαρίωνα», έκδοση Ιεράς Μονής Αγάθωνος.